

HENGEN LAHJAT

Sisällys

Johdanto	1
Armolahjojen moninaisuus	2
Hengellisten lahjojen eri kategoriat	2
1. Väliaikaiset armolahjat	2
a) Perustavat armolahjat	2
b) Ilmestyslahjat	4
c) Tunnusmerkkilahjat	5
2. Pysyvät armolahjat	8
Yhteenveto	10

Johdanto

Uudessa testamentissa viitataan hengellisiin lahjoihin tavallisesti kreikan kielen sanalla charisma. Tämä sana korostaa hengellisten lahjojen ilmaista luonnetta: niiden lähde on Jumalan rakkaus, eivätkä ne ole palkinto uskollisuudesta tai siitä innokkuudesta, jolla me palvelemme Jumalaa.

Raamattu opettaa, että Jumala antaa armolahjat oman valtansa nojalla, suvereenisti. Toisin sanoen, Jumala itse valitsee sekä lahjan että sen saajan. Lahjojen antaminen ei tapahdu ihmisen, vaan Jumalan tahdon mukaan.

'Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, *niinkuin* tahtoo.' (1Kor. 12:11).

'Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, *niinkuin* hän on tahtonut.' (1Kor. 12:18).

Jokainen uskova omistaa selvästikin ainakin yhden lahjan.

'Mutta *kullekin* annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.' (1Kor. 12:7).

'Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen *kullekin* erikseen, *niinkuin* tahtoo.' (1Kor. 12:11).

'Mutta *itsekullekin* meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.' (Ef. 4:7).

'Palvelkaa toisianne, *kukin* sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan

moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.' (1Piet.4:10).

Kaikkien armolahjojen *tarkoitus* on hyödyttää toisia ja rakentaa Kristuksen ruumista. Lahjoja ei koskaan annettu henkilökohtaista hyötyä tai edistymistä varten.

'Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus *yhteiseksi hyödyksi*.' (1Kor.12:7).
'...Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille".... Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, *tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen*.' (Ef. 4:7-12).

ARMOLAHJOJEN MONINAISUUS

Uudessa testamentissa mainitaan suuri määrä erilaisia hengellisiä lahjoja. Seuraavassa ovat tärkeimmät kolme kohtaa, joissa luetaan erilaisia armolahjoja, vaikka mikään näistä luetteloista ei ole tyhjentävä.

Roomalaiskirje 12:6-8

profetoimisen lahja
virka
opettaminen
kehoittaminen
antaminen
johtaminen
laupeuden harjoittaminen

1Kor.12:8-10, 28-29

viisauden sanat
tiedon sanat
usko
terveksitekemisen lahjat
voimalliset teot
profetoimisen lahja
lahja arvostella henkiä
eri kielillä puhumisen lahja
lahja selittää kieliä
apostolinvirka
profetoiminen
opettaminen
avustaminen
hallitseminen

Ef. 4:11

apostolit
profeetat
evankelistat
paimenet-
opettajat

HENGELLISTEN LAHJOJEN ERI KATEGORIAT

Hengelliset lahjat voidaan luokitella joko *väliaikaisiksi* tai *pysyviksi* armolahjoiksi.

1. VÄLIAIKAISET ARMOLAHJAT

Väliaikaiset armolahjat voidaan edelleen ryhmittää seuraavalla tavalla:

- a) Perustavat lahjat.
- b) Ilmestyslahjat.
- c) Tunnusmerkkilahjat.

a) Perustavat armolahjat.

i) Apostolin virka.

Sana apostoli (apostolos) tarkoittaa yksinkertaisesti 'sanansaattajaa' tai 'lähetettyä'. Tätä sanaa käytetään Uudessa testamentissa sekä *yleisessä* että *erityisessä* merkityksessä.

Kyseistä sanaa käytetään *yleisesti* kenestä tahansa, joka lähetetään suorittamaan tehtävää. Esimerkiksi Tiitusta ja muita veljiä nimitetään '*seurakuntien lähettäjäiksi (apostoleiksi)*' (2Kor.8:23). Barnabasta kutsutaan apostoliksi (Apt.14:14), koska myös hänet oli 'lähetetty' viemään evankeliumia.

Samaa sanaa käytetään kuitenkin *erityisellä* tavalla kahdestatoista apostolista sekä Paavalista puhuttaessa.

Apostolit täyttivät tietyn kriteerin - he olivat Herran Jeesuksen silminnäkijöitä Hänen ylösnousemuksensa jälkeen (Apt 1:21-22, 1Kor.9:1); Herra itse oli suoraan valtuuttanut heidät (Gal.1:1); heille oli annettu erityinen voima ja arvovalta (2Kor.13:10); he suorittivat erityisiä tunnustekoja (2Kor.12:12); heille luvattiin erityinen palkka tulevaisuudessa (Matt.19:28).

Efesolaiskirjeen neljännessä luvussa luonnehditaan apostoleita lahjoiksi, joita ylösnoussut Kristus antoi koko seurakunnan parhaaksi (jakeet 8-11). Selvästikään tämäntyyppistä 'lahjaa' ei enää ole meidän keskuudessamme. Vaikka Herra lähettääkin yhä työntekijöitä elopellolle, heistä kukaan ei ole ylösnousemuksen silminnäkijä eikä kukaan omista apostolin erityisvaltuuksia ja voimaa.

Paavali osoittaa selvästi, että apostolin virka oli *perustava* armolahja:

'...*apostolien* ja profeettain *perustukselle* rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.' (Ef.2:20-22).

Toisin sanoen, apostolin virka oli toiminnassa *seurakunnan perustamisen* aikana. Tässä mielessä ei nykyisin ole olemassa apostoleita. On ilmeistä, että apostolinvirka oli väliaikainen armolahja.

ii) Profetoimisen armolahja

On tärkeää ymmärtää, millainen profetoimisen lahjan täsmällinen luonne on. Verbi 'profetoida' (*propheteuo*) tarkoittaa 'ilmoittaa'. Siten kyseessä on Jumalan ajatusten ja tahdon ilmoittaminen. Sitä ei kuitenkaan pidä sekoittaa opettamiseen. Opettamisessa tulkitaan Jumalan Sanaa; profetoiminen ei perustunut jo ilmoitettuihin Pyhiin kirjoituksiin, vaan se oli pikemminkin Jumalan ajatusten välitöntä ilmoitusta, joka ei ollut riippuvaista olemassa olevasta ilmoituksesta. Vanhan testamentin aikoina profeetta saattoi julistaa täydellä arvovallalla: "*Näin sanoo Herra...*" Hän toi kansalle sanoman suoraan Jumalalta - sanoman, jota he eivät olleet ennen kuulleet. Tämä on tärkeä ero, joka täytyy pitää mielessä. Nykyään me puhumme joskus hengellä täytetystä saarnaajasta 'profeettana'. Vaikka onkin totta, että Jumala antaa yhä palvelijoilleen tilaisuuteen soveltuvia sanomia, kaikki sanomat perustuvat nyt Jumalan Sanaan. Uuden testamentin kuvaama profetoimisen armolahja oli enemmän kuin tätä - siihen sisältyi välitön, uusi Jumalan antama ilmoitus.

Jumala käytti profeettaa (sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa) myös ennustamaan tulevia tapahtumia. Tämä tehtävä kuitenkin pääasiassa vahvasti profeetan arvovalan Jumalalta tulevan sanoman välittäjänä. Vanhassa testamentissa profeetat koeteltiin heidän ennustustensa perusteella. Ne, jotka ennustivat väärin, paljastettiin vääriksi profetoiksi, ja he saivat kärsiä seuraukset. Ellei tällaista koettelemisen mahdollisuutta olisi ollut, ihmiset olisivat joutuneet jokaisen Jumalan nimissä esiintyvän väärän profeetan armoille.

Paavali opettaa, että Uuden testamentin profeetan palvelutehtävä oli väliaikainen:

'..apostolien ja *profeettain* perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.' (Ef. 2:20-22).

Profeetta toimi yhdessä apostolin kanssa *seurakunnan perustamisessa*. Profetoimisen armolahja kuului perustaviin armolahjoihin, joita tarvittiin erityisesti seurakunnan antaman todistuksen alkuaikoina.

1. Kor. 13:ssa Paavali viittaa siihen, että profetoimisen erityinen armolahja tulisi lakkaamaan (jae 8). Pietari puolestaan näyttää tarkoittavan, että opettajan palvelutehtävä tulisi syrjäyttämään profetian väliaikaisen armolahjan:

'Mutta myös *valheprofeettoja* oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva *valheenopettajia* ...' (2Piet.2:1).

b) Ilmestyslahjat.

Ilmestyslahjoja olivat ylikuonnolliset kyvyt Jumalan tahdon tuntemiseksi ja ymmärtämiseksi, kun ei vielä ollut olemassa valmista Uutta testamenttia. Nykyään meillä on Pyhä kirja eli Raamattu täydellisenä. Kun syntyy ongelmia ja kohtaamme meitä hämmentäviä vaikeuksia, käännyimme Jumalan Sanan puoleen. Pyhän Hengen avulla kykenemme ymmärtämään Jumalan tahdon ja erottamaan hyvän pahasta (Hebr.5:11-14). Varhaiskristityillä ei ollut tätä suurenmoista mahdollisuutta. Pyhät kirjoitukset täydentyivät vähitellen (Kol.1:25-26). Sillä välin, kun Pyhää kirjaa kirjoitettiin ja koottiin, tarvittiin erityisiä apuneuvoja. Ilmestyslahjat täyttivät tämän tarkoituksen.

i) Viisauden sanat.

Huomaa, että tämä armolahja ei ole 'viisaus', vaan 'viisauden sanat.' Toisin sanoen, kysymyksessä oli aivan tiettyihin tilanteisiin soveltuva viisaus. Tässä tapauksessa 'sanat' tarkoittaa 'lausumaa'. Ideana siis oli, että tämän armolahjan kautta uskoville välitettiin viisautta ylikuonnollisesti. Viisaus on määritelty 'asioiden todellisen luonteen tarkaksi tuntemukseksi ... hengellistä oivallusta ja ymmärrystä harjoittaen' (*W E Vine*). Robertson kuvaa tätä armolahjaa seuraavasti: se on 'puhetta, joka on täynnä Jumalan viisautta, Jumalan Hengen vaikutuksen alaisena' (*Robertson's Word Pictures*).

Meidän on helppo ymmärtää, että tämä oli hyvin tarpeellinen lahja silloin, kun ei vielä ollut käytettävissä valmiiksi saatettua Uutta testamenttia. Jumala ilmaisi kansalleen, kuinka heidän tulisi toimia erilaisissa tilanteissa. Sen vuoksi kyseessä oli ilmestyslahja, jonka tarpeellisuus väistyi, kun Raamattu oli kirjoitettu loppuun. Tietenkin tarvitsemme aina viisautta yleisessä merkityksessä, mutta tässä kohdassa ei tarkoiteta tätä.

ii) Tiedon sanat.

Tämä armolahja liittyy läheisesti viisauden sanoihin. *Vinen* mukaan 'tieto muodostuu tosiasioiden ja niihin liittyvien periaatteiden älykkäästä käsityskyvystä.' Kun Uutta testamenttia ei vielä ollut, varhaiskristityt tarvitsivat paljon ymmärrystä Jumalan ajatuksista ja tahdosta. Tiedon sanat palvelivat tätä tarkoitusta. Jumala paljasti tahtonsa ja antoi kansalleen yliluonnollista tietoa, siten korvaten valmiiksi kirjoitetun Sanan puuttumisen. Samoin kuin viisauden sanat, myös tiedon sanat lakkasivat, kun Pyhä kirja saatiin valmiiksi. Nykyään saamme tiedon Jumalan tahdosta ja suunnitelmista Hengen ohjauksessa, ilmoitetun Sanan kautta, emmekä suoran ilmoituksen avulla.

iii) Henkien arvosteleminen.

Myös tämä armolahja voidaan luokitella ilmestyslahjaksi, ja se liittyy läheisesti viisauden sanoihin ja tiedon sanoihin. Vääriä opettajia ilmaantui nopeasti ja heidän vaikutuksensa tuntui pian seurakunnassa. Kun Pyhiä kirjoituksia ei vielä ollut käytettävissä, Jumala antoi tietyille kristityille yliluonnollisen henkien arvostelemisen armolahjan, jonka avulla he saattoivat erottaa, mikä oli Jumalasta ja mikä ei. Tänä päivänä me vetoamme jatkuvasti Jumalan Sanaan ja koetamme kaiken opetuksen Pyhien kirjoitusten avulla. Henkien erottamisen lahjaa tarvittiin, kun uskovilla ei ollut kirjoitettua Sanaa. Arvostelukyky on ominaisuus, joka meillä kaikilla tulisi olla nykyisin, mutta meidän on erotettava toisistaan tämä ominaisuus ja erityinen väliaikainen armolahja.

c) Tunnusmerkkilahjat.

Jumala antoi eräitä armolahjoja erityisiksi merkeiksi, jotka todistaisivat ja vahvistaisivat apostolien ja alkuaikojen julistajien sanoman aitouden. Monet näistä merkeistä oli kohdistettu nimenomaisesti Israelin kansalle, ja niitä esiintyi runsaasti sen erityiskohtelun aikana, jolloin evankeliumia tarjottiin 'juutalaiselle ensin'. Hebrealaiskirjeen kirjoittaja viittaa tähän seuraavassa tunnetussa kohdassa:

'Kuinka me voimme päästä pakoan, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkeillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?' (Hebr. 2:3-4).

On olemassa runsaasti raamatullista ja historiallista todistusaineistoa, joka viittaisi siihen, että nämä tunnusmerkkilahjat lakkasivat toimimasta pian Jerusalemin hävityksen jälkeen, vuonna 70 jKr. Tosiasiassa eräät tunnusmerkkilahjat (kuten kielillä puhuminen) oli tarkoitettu nimenomaan varoittamaan tulossa olevasta tuomiosta (katso Jesaja 28:11-20).

i) Usko

Tätä tunnusmerkkilahjaa, joka mainitaan jakeessa 1Kor.12:8 ei pidä sekoittaa yleiseen uskoon tai pelastavaan uskoon. Kyseessä näyttäisi olevan usko, jota tarvittiin 'siirtämään vuoria' ja suorittamaan suuria tekoja Jumalan puolesta. Se liittyy kiinteästi sitä seuraaviin tunnusmerkkilahjoihin - terveeksitekemisen lahjoihin ja voimallisiin tekoihin.

ii) Terveeksitekemisen lahjat

Tällä tarkoitettiin yliluonnollista kykyä parantaa sairaita. Tätä armolahjaa harjoitettiin enimmäkseen Apostolien tekojen alussa (Apt. 3:1-10; 5:15-16; 8:7 jne.). Nämä parantumiset tapahtuivat hetkessä ja olivat täydellisiä, ja kaikki parantumiset olivat täysin varmoja ja ne muodostivat selvän tunnusmerkin niille, jotka olivat tapahtumien todistajia. Itse Herra Jeesus luokitteli terveeksitekemisen tunnusmerkkilahjaksi Markuksen luvussa 16:

'Ja nämä *merkit* seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; *he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.*' (Mark.16:17-18).

Vaikka Jumala voi ja myös joskus parantaa tänäänkin, terveeksitekemisen yliluonnollinen tunnusmerkkilahja on selvästi lakannut toimimasta. Nykyisin tapahtuneeksi väitetyt 'parantumiset' ovat useimmiten epätäydellisiä ja hyvin epäilyttäviä, eroten jyrkästi apostolisen ajan aidoista armolahjoista.

iii) Voimalliset teot

Näitä yliluonnollisia jumalallisen voiman osoituksia annettiin ilmeisesti apostolien ja ensimmäisten julistajien sanoman aitouden vahvistamiseksi:

'Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta *ihmettä ja tunnustekoa* tapahtui apostolien kautta.' (Apt. 2:43).

'Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja *tunnustekoja ja ihmeitä* tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta.' (Apt. 4:29-30).

'Ja apostolit todistivat *suurella voimalla* Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.' (Apt. 4:33).

'Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta *tunnustekoa ja ihmettä...*' (Apt. 5:12).

'Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki *suuria ihmeitä ja tunnustekoja* kansassa.' (Apt 6:8).

Kuten Hebrealaiskirjeen 2:3 osoittaa, näillä tunnusmerkeillä ja ihmeillä oli määrätty tarkoitus - vakuuttaa juutalaiset epäilijät apostolien sanoman aitoudesta.

Jumala kykenee tänäänkin tekemään ihmeitä, mutta meidän tulisi ottaa huomioon, ettei Jumalalla ole vain valtaa - Hänellä on myös *suunnitelma*. Koko Raamatun pintapuolinen lukeminen jo osoittaa, etteivät ihmeelliset tunnusmerkit ja ihmeet ole koskaan olleet pysyvästi toiminnassa missään vaiheessa Jumalan kanssakäymisissä ihmiskunnan kanssa.

iv) Kielillä puhuminen ja kielten selittäminen

Kielillä puhumisen lahja oli ylikuonnollinen kyky puhua sujuvasti jollakin ihmisten kielellä, jota puhuja ei ollut oppinut. Apostolien tekojen luvussa kaksi Jerusalemin kaksikieliset juutalaiset olivat hämmästyneitä kuullessaan 'oppimattomien' galilealaisten puhuvan heidän omilla kielillään ja murteillaan. Kaikki viittaukset kielillä puhumiseen viittaavat tähän ilmiöön. Sellainen käsitys, että kielillä puhumisessa oli kyseessä jonkinlainen hurmoksellinen, hengellinen kieli, perustuu useiden kohtien väärinkäsitykseen Paavalin ensimmäisessä kirjeessä korinttolaisille.

Paavali ilmoittaa selkeästi, mikä kielillä puhumisen tarkoitus on:

'Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra". *Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko*; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville. (1Kor.14:21-22).

Herra Jeesus kuvailee kielillä puhumista tunnusmerkinä, kun Hän mainitsee sen ensimmäisen kerran Markuksen luvussa 16:

'Ja nämä *merkit* seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, *puhuvat uusilla kielillä*, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi." (Mark.16:17-18).

Jokaisessa Apostolien tekojen historiallisessa tapahtumassa kielillä puhumisen lahja oli tunnusmerkki läsnäoleville juutalaisille Jumalan toiminnasta tuossa tilanteessa. Sillä oli oma erityismerkityksensä juutalaiselle kansalle. Apostolien teoissa tätä armolahjaa käytettiin seurakunnankokouksen *ulkopuolella*, mutta Korintissa sitä ilmeisesti käytettiin seurakunnan *sisällä*. Kun kielillä puhuttiin seurakunnassa, Paavali määräsi, että ne oli myös selitettävä, niin että uskovat saattoivat ymmärtää ja hyötyä siitä, mitä sanottiin.

Kielten selittämisen lahja oli yksinkertaisesti ylikuonnollinen kyky tulkita vierasta kieltä.

Paavali opettaa, että kielillä puhumisen lahja (ja selittäminen) lakkaisivat:

'Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja *kielillä puhuminen lakkaa*, ja tieto katoaa. (1Kor.13:8).

Historiallinen todistusaineisto osoittaa, että raamatullinen kielillä puhumisen lahja oli lakannut ensimmäisen vuosisadan jKr. loppuun mennessä.

Tiivistäen siis seuraavat armolahjat olivat tilapäisiä ja ovat lakanneet toimimasta:

a) Perustavat armolahjat:

- i) apostolinvirka
- ii) profetia

b) Ilmestyslahjat:

- i) viisauden sanat
- ii) tiedon sanat
- iii) henkien arvosteleminen

c) Tunnusmerkkilahjat:

- i) usko
- ii) terveeksitekemisen lahjat
- iii) voimalliset teot
- iv) kielillä puhuminen ja selittäminen

2. PYSYVÄT ARMOLAHJAT

Jäljellä olevat luetelluista armolahjoista ovat pysyviä, ja ne ovat vielä tänäänkin toiminnassa:

virka (palvelutehtävä)
opettaminen
kehoittaminen
antaminen
johtaminen tai hallitseminen
laupeuden harjoittaminen
avustaminen
evankelistat
paimenet-opettajat

a) Virka (palvelutehtävä)

Tämä lahja mainitaan Roomalaiskirjeen kohdassa 12:7, ja siihen sisältyvät kaikenlaiset Herralle suoritetut palvelutehtävät. Sana *diakonia* on hyvin laajamerkityksinen ja siihen sisältyvät 'melkein kaikki muut tehtävät, kuin Jumalan inspiroima puhe tai voimalliset teot' (*H C G Moule*). *Vine* määrittelee sanan 'kaikentyypiksi palvelutehtäviksi'. Kaikkia Jumalan antamia kykyjä toisten palvelemiseksi Kristuksen tähden voitaisiin kuvata hengellisenä armolahjana nimeltä virka (tai palvelutehtävä).

b) Opettaminen

Tämä on jumalallista alkuperää oleva kyky ymmärtää ja välittää Jumalan totuutta. Siihen kuuluu Pyhien kirjoitusten tulkitseminen ja soveltaminen. Aiemmin viitattiin jo siihen, että nyt, kun meillä on Jumalan Sana täydellisenä, opettajan virka on syrjäyttänyt profeetan viran.

c) Kehoittaminen

Kehoittamisella tarkoitetaan 'muistuttamista, kannustamista toimimaan määrättyllä tavalla' (*Vine*). Siihen sisältyy uskovien rohkaiseminen elämään

Jumalan kunniaksi ja se liittyy kiinteästi opettamiseen. Opettamisessa neuvotaan, kun taas kehoittaminen rohkaisee opetuksen pohjalta.

d) Antaminen

Saattaa vaikuttaa oudolta, että antaminen sisältyy 'hengellisten' lahjojen luetteloon. On muistettava, että Jumala on siunannut eräitä kristittyjä aineellisilla rikkauksilla ja antanut heille tilaisuuden jakaa omastaan. Antamisen lahjaan kuuluu paitsi varallisuus, josta voi antaa, myös antamisen tapa. Tämän lahjan omistaja kykenee antamaan otollisella ajalla ja sellaisella tavalla, joka tuottaa siunausta toisille ja kunniaa Jumalalle. Vaikka kaikkien uskovien odotetaan antavan omastaan, kaikilla ei kuitenkaan ole kyseistä erityistä armolahjaa, johon viitataan kohdassa Room. 12:8.

e) Johtaminen tai hallitseminen

Jumala on lahjoittanut tietyille miehille johtajuuden ominaisuuksia, joita voidaan harjoittaa paikallisseurakunnasta huolehtimisessa ja sen hoitamisessa. Vanhimmalla oletetaan olevan hallitsemisen tai johtamisen armolahja ja hän pystyy siten johtamaan kristittyjä tavalla, joka tuo Jumalalle kunniaa (katso 1Piet.5:1-4). Tätä armolahjaa tarvitaan kipeästi tänä päivänä.

f) Laupeuden harjoittaminen

Tällä armolahjalla tarkoitetaan erityisesti ahdingon lievittämistä ja sitä voidaan soveltaa hyvin laajalti. Siihen kuuluu esimerkiksi ystävällisyyden osoittaminen puutteessa olevia kohtaan. Vaikka kaikilla kristityillä tulisikin olla ystävällinen ja armollinen henki, joillakin uskovilla näyttää olevan erityinen armolahja tuoda toisille rohkaisua ja apua. Eräs esimerkki tästä olisivat sairaalakäynnit, joilla kyseessä olevalla kristityllä on ilmeinen taito ilahduttaa ja lohduttaa toisia.

g) Avustaminen

Tämä kohdassa 1 Kor. 12:28 mainittu lahja liittyy läheisesti 'viran' ja 'laupeuden harjoittamisen' armolahjoihin, joita kuvattiin edellä. Uskova, jolla on tämä armolahja, kykenee auttamaan toisia aineellisella, käytännöllisellä tai hengellisellä tavalla.

h) Evankelistat

Evankelista julistaa evankeliumia Jumalan armosta ja kykenee saavuttamaan kuulijoidensa sydämet ja omatunnot. Uudessa testamentissa kuvataan ainoastaan yhtä miestä, Filippusta, evankelistana (Apt. 21:8), ja löydämme esimerkkejä hänen työstään Apostolien tekojen luvussa kahdeksan. Timoteusta kehoitetaan 'tekemään *evankelistan työ*' (2Tim.4:5). Kaikkien uskovien odotetaan todistavan ja jakavan ilosanoman

toisten kanssa, mutta evankelistalla on erityinen kyky esitellä Kristus pelastumattomille.

h) Paimenet-opettajat

Opillisesti on vaikea ratkaista, sisältyykö tähän kaksi armolahjaa (paimen ja opettaja) vai yksi (paimen-opettaja). Sana *pastor* tarkoittaa yksinkertaisesti paimenta. Pastori-opettaja on yksi paikallisseurakunnan vanhimmista, joka kykenee opettamaan uskovia ja huolehtimaan heistä kuin paimen. Paimenista puhutaan aina monikossa, ja sellainen nykyajan keksintö, missä on yksi pastori paikallisseurakuntaa kohti, on Raamatulle vieras. Jokaisessa seurakunnassa tulisi olla joukko pastori-opettajia, jotka hoitavat laumaa.

Yhteenveto.

Lopuksi voidaan todeta, että meidän on tärkeää ymmärtää, etteivät kaikki Uudessa testamentissa mainitut hengelliset lahjat ole enää nykyisin keskuudessamme. Jotkut niistä ovat lakanneet toimimasta, edellä esitetyistä syistä. Jäljelle jääneet mainitsemamme pysyvät armolahjat eivät muodosta kattavaa luetteloa, ja selvästikin useilla armolahjoilla on hyvin laaja sovellutusala.

Monet näistä pysyvistä armolahjoista vaikuttavat aivan 'tavallisilta' (esimerkiksi laupeuden harjoittaminen, avustaminen), mutta meidän on muistettava, että ne ovat yhtä suuressa määrin hengellisiä lahjoja kuin näyttävämmät opettamisen ja evankelioinnin armolahjat.

On ilmeistä, että joitakin mainituista pysyvistä armolahjoista ei anneta naisille. Esimerkiksi opettamisen ja hallitsemisen armolahjat annetaan vain miehille (katso 1Kor.14:34-35; 1Tim.2:11-15). On kuitenkin useita muita armolahjoja, joita voivat harjoittaa sekä miehet että naiset (esim. antaminen, laupeuden harjoittaminen, avustaminen, jne.).

Jokainen uskova on velvollinen käyttämään Jumalan hänelle antamia armolahjoja muiden hyödyksi ja Herran Jeesuksen kunniaksi. Auttakoon Herra meitä näin tekemään Pyhän Hengen voimassa.

Douglas J H Mowat